

29 november 2010

Ingek. 30 NOV. 2010

Meldingsnummer:

De Beoordelings- en Adviescommissie (verder ook: Bac) van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Regeling) het volgende advies inzake de klacht van:

geboren op
wonende te
klaagster,

tegen:

geboren in
priester, gesuspendeerd in
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna te noemen de aangeklaagde.

1. De procedure

Het klaagschrift is in mei 2010 ontvangen. Op 8 november 2010 heeft te Utrecht een zitting achter gesloten deuren plaatsgevonden. Klaagster is verschenen en heeft haar standpunt mondeling toegelicht. Zij werd bijgestaan door mr. B.J.M.P. Cremers, advocaat te Breda. Aangeklaagde is met opgave van redenen niet verschenen. Na de zitting is bij het secretariaat van Hulp & Recht nog een brief van aangeklaagde ontvangen. Deze brief is als tardief terzijde gelegd.

2. De klacht

2.1 In 1957 was aangeklaagde kapelaan in de kerk in de kerk waar klaagster destijds met haar ouders ter kerke ging. Aangeklaagde kwam regelmatig bij klaagster thuis over de vloer omdat hij een affectieve relatie had met de moeder van klaagster. Aangeklaagde kwam zo vaak langs dat hij op een gegeven moment onderdeel ging uitmaken van het gezinsleven van klaagster. Toen is aangeklaagde op zeker moment bij het naar bed brengen van klaagster en haar zusje begonnen met seksuele handelingen. Klaagster was vier jaar oud toen het begon. Het misbruik bestond uit het penetreren van klaagster met een vinger en het door haar laten aftrekken en afzuigen. Na de overplaatsing van aangeklaagde naar bleef aangeklaagde elke zondag naar het ouderlijk huis van klaagster komen en volhardde hij in zijn seksueel misbruik. Klaagster heeft haar moeder gesmeekt om het contact met aangeklaagde te verbreken doch zonder resultaat. Het misbruik heeft tot circa geduurd. Klaagster was toen tien jaar oud.

2.2 Het misbruik heeft een enorme impact gehad op het leven van klaagster. Zij is vaak van huis weggelopen en bleef op haar zestiende voorgoed weg. In 1992 heeft zij aangeklaagde een brief geschreven en hem gemeld dat haar leven door zijn toedoen een grote chaos was geworden en dat hij haar haar ouders en haar vertrouwen in de mensheid had ontnomen.

Twaalf jaar later, eind 2004, heeft aangeklaagde op de brief gereageerd door een briefje te schrijven waarin hij zijn schuld belijdt onder bijvoeging van een bedrag van € 200,-. Klaagster heeft dit geld onmiddellijk geretourneerd.

2.3. In 2008 heeft klaagster door bemiddeling van een tante een gesprek gehad met bisschop en hem haar verhaal verteld. Als gevolg van dit gesprek is aangeklaagde gesuspendeerd. Ondanks deze maatregel heeft het gebeurde klaagster niet losgelaten en als gevolg van de publiciteitsgolf in de eerste maanden van 2010 en de lauwre reactie daarop van de kant van de Kerk heeft klaagster zelf de publiciteit gezocht en zich laten interviewen in krant. De inhoud van de reactie van aangeklaagde op dit interview heeft klaagster doen beseffen dat aangeklaagde nog immer niet beseft dat zijn gedrag verwerpelijk was. Bovendien heeft klaagster tot haar ontsteltenis vernomen dat de Kerk aangeklaagde in een feestelijk jarig jubileum heeft aangeboden.

2.4 Klaagster wil met het indienen van deze klacht in de eerste plaats bereiken dat aangeklaagde openlijk tegenover haar zijn spijt betuigt en dat bij hem het besef doordringt van de ernst van hetgeen hij haar heeft aangedaan. Daarnaast wil klaagster dat de door de bisschop opgelegde maatregel van suspensie openbaar wordt gemaakt. Tenslotte wil klaagster een geldelijke genoegdoening voor het leed dat haar is aangedaan.

3. Het verweer

In dit verweer geeft aangeklaagde aan dat hij al op jonge leeftijd voor het priesterschap koos, maar op die leeftijd niet begreep dat hij daarmee afstand deed van veel menselijk geluk, een gezin, kinderen, liefde. Hij bidt God elke dag dat hij genadig op hem wil neerzien en vergeving schenken voor alles wat hij in zijn leven heeft misdaan en dat hij voor anderen vaak een last was om te dragen. Aangeklaagde zegt zich niet in het pikante verhaal over het misbruik te herkennen, het zou te lang geleden zijn. Van de andere kant zegt hij dat wat gebeurd is mogelijk verkeerd was en niet had mogen gebeuren. Hij blijft het betreuren tot zijn laatste ademtocht. Het woord "misbruik" wil niet de zwaarte van wat er gebeurde of de verantwoordelijkheid ervoor verkleinen, maar wil alleen uitdrukken dat wat begon als een erg verlaat puberaal spel helaas escaleerde, waardoor het slachtoffer (dat wil zeggen ikzelf als iemand die die periode niet gegund werd) zelf een dader werd. Hij hoopt dat (hiermee wordt klaagster bedoeld) en alle anderen die onder hem geleden hebben, hem vergeving willen schenken.

4. Beoordeling

4.1 De Bac stelt voorop dat zij, ondanks het feit dat de bisschop al een maatregel heeft opgelegd, zich in dit specifieke geval toch bevoegd acht (nader) te adviseren.

4.2 Uit het voorgaande blijkt dat aangeklaagde het verhaal van klaagster niet, althans slechts op een enkel detail, weersprekt en erkent dat hij fout is geweest. De Bac acht dan ook, mede hierom en gelet op de gedetailleerdheid van het verhaal van klaagster, aannemelijk geworden dat er sprake is geweest van herhaald en langdurig seksueel misbruik bij de toen zeer jonge klaagster. In het midden kan blijven of alles wat klaagster heeft verteld precies op die manier is gebeurd. Wél is voldoende aannemelijk geworden dat aangeklaagde -

toen op een leeftijd van ruim jaar - zich seksueel heeft bevredigd en heeft laten bevredigen ten koste van een meisje van toen nog geen 10 jaar. Dit alles heeft zich bij herhaling voorgedaan, nota bene in een omgeving (de slaapkamer van klagster) waar klagster veilig had behoren te zijn. De Bac acht het gebeurde zeer ernstig. Hier komt nog bij dat aangeklaagde geen woord van mededogen tot klagster heeft gericht, maar louter op zichzelf geconcentreerd blijkt te zijn gebleven en op de problemen die hij zelf heeft ervaren. Aangeklaagde heeft dus niets van dit alles geleerd, heeft zijn eigen behoeften laten prevaleren boven die van een zeer jonge minderjarige die bescherming behoefde. De Bac acht dit ernstig verwijtbaar en zeker een priester onwaardig. Aangeklaagde heeft zijn plicht als volwassene en als priester verzaakt. Onder deze omstandigheden kan de Bac niets anders adviseren dan het opleggen van de meest zware kerkrechtelijke maatregel.

De Bac is zich ervan bewust dat de bisschop inmiddels aan aangeklaagde de maatregel van suspensie heeft opgelegd. Deze dient in ieder geval gehandhaafd te blijven voor de rest van het leven van aangeklaagde.

4.3 Nu aangeklaagde geen enkel zelfinzicht heeft getoond, wijst de Bac ondanks de hoge leeftijd van aangeklaagde erop, dat niet is uit te sluiten dat aangeklaagde in herhaling valt. Gelet op het bepaalde in artikel 17.1, aanhef en onder d. van de Regeling zal de Bac ook adviseren tot maatregelen om herhaling van misbruik te voorkomen. In dit verband wordt de bisschop geadviseerd indringend met aangeklaagde te spreken over ook dit punt en aan te geven dat in geval van herhaling niet wordt geschroomd politie en justitie in te schakelen.

4. Het advies

De Beoordelings- en Adviescommissie acht de klacht gegrond en adviseert tot maatregelen als hiervoor in 4.2 en 4.3 aangegeven.

Dit advies is vastgesteld op 29 november 2010 door mevrouw mr. M.A.F. Tan-de Sonnaville, de heer W.A.C.M. Mol en mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas, bijgestaan door mevrouw mr. A.M.T. Denekamp-Mulder als griffier.

MA 

Mr. M.A.F. Tan-de Sonnaville
Voorzitter

Op grond van art. 16.4 van de Regeling wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangekend schrijven aan de bisschop van Haarlem en aan aangeklaagde en klagster verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Regeling stelt de bisschop binnen 30 dagen na ontvangst van dit advies de aangeklaagde en klagster schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies heeft genomen. De bisschop stelt aangeklaagde in de gelegenheid te worden gehoord voorafgaande aan de maatregel.

Op grond van art. 18.2 van de Regeling geeft de bisschop daarbij aan welke mogelijkheden van bezwaar en beroep er conform de canones 1733-1739 CIC tegen deze beslissing zijn.

Op grond van art. 18.3 van de Regeling ontvangt de BAC een afschrift van de beslissing van de bisschop.